

अनर्थज्ञःअर्थानभिज्ञः ॥ १३ ॥ आत्मानं ब्रह्म आत्मनो जीवस्य गतिविश्रान्तिस्थानं आत्मस्थो विषयेभ्यो व्यावृत्तः एवंविधोऽपि चलच्चित्तं वा सार्थिनं गृह्णासक्तमपि महाप्रज्ञं गृह्णदोषदर्शिनं उपास्मिह तथा च नर
को नापि विरक्तोऽस्मीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति शांति० मो० नै० भा० एकषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ॥ ७ ॥ विवस्वत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तं वा तं पुरोवातादि

ब्राह्मण उवाच आगतोऽहं महाभाग तव दर्शनं लालसः ॥ कंचिदर्थमनर्थज्ञः प्रष्टुकामो भुजंगम ॥ १३ ॥ अहमात्मानमात्मस्थो मार्गमाणोऽत्मनो गतिं ॥ वासा
र्थिनं महाप्रज्ञं चलच्चित्तमुपास्मिह ॥ १४ ॥ प्रकाशितस्त्वं स गुणैर्यशोगर्भगभस्तिभिः ॥ शशांककरसंस्पर्शैर्हृद्यैरात्मप्रकाशितैः ॥ १५ ॥ तस्य मे प्रश्नमुत्पन्नं छिधि
त्वमनिलाशन ॥ पश्चात्कार्यं वदिष्यामि श्रोतुमर्हति तद्भवान् ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० उच्छ० एकषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥
ब्राह्मण उवाच विवस्वतोगच्छति पर्ययेण वोढुं भवांस्तं रथमेकचक्रं ॥ आश्चर्यं भूतं यदि तत्र किंचिदृष्टं त्वया शंसितुमर्हसि त्वं ॥ १ ॥ नाग उवाच आश्च
र्याणामनेकानां प्रतिष्ठा भगवान् न विः ॥ यतो भूताः प्रवर्तन्ते सर्वे त्रैलोक्यसंमताः ॥ २ ॥ यस्य रश्मिः सहस्रेषु शाखास्त्रिविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्य मुनयः संसिद्धा
दैवतैः सह ॥ ३ ॥ यतो वायुर्विनिःसृत्य सूर्यरश्म्याः श्रितो महान् ॥ विजृम्भत्यंबरे तत्र किमाश्चर्यमतः परं ॥ ४ ॥ विभज्यतं तु विप्रर्षे प्रजानां हितकाम्यया ॥ तोयं सृजति
वर्षासु किमाश्चर्यमतः परं ॥ ५ ॥ यस्य मंडलमध्यस्थो महात्मा परमत्विषा ॥ दीप्तः समीक्षते लोकान् किमाश्चर्यमतः परं ॥ ६ ॥ शुक्रो नामासितः पादो यश्च वारिधरो
वरे ॥ तोयं सृजति वर्षासु किमाश्चर्यमतः परं ॥ ७ ॥ योष्टमासांस्तु शुचिना किरणेनोक्षितं पयः ॥ प्रत्यादत्ते पुनः काले किमाश्चर्यमतः परं ॥ ८ ॥ यस्य तेजो विशेषे
षु स्वयमात्मा प्रतिष्ठितः ॥ यतो बीजं महीचेयं धार्यते स चराचरं ॥ ९ ॥ यत्र देवो महाबाहुः शाश्वतः पुरुषोत्तमः ॥ अनादिनिधनो विप्रकिमाश्चर्यमतः परं ॥ १० ॥
आश्चर्याणामिवाश्चर्यमिदमेकं तु मे शृणु ॥ विमले यन्मया दृष्टं मंबरे सूर्यसंश्रयात् ॥ ११ ॥ पुरामध्यान्हसमये लोकांस्तपति भास्करे ॥ प्रत्यादित्यप्रतीकाशः सर्व
तः समदृश्यत ॥ १२ ॥ सलोकांस्तेजसा सर्वान् स्वभासानिर्विभासयन् ॥ आदित्याभिमुखो भ्येति गगनं पाटयन्निव ॥ १३ ॥

रूपेण विभज्य परिणामं नीत्वा ॥ ५ ॥ महात्मां तर्कामी ॥ ६ ॥ पादद्वयपादोऽवयवः नीलमेघरूपेणाप्ययमेव वर्षतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ यतः सूर्यात् बीजं औषधं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रत्यादित्यप्रतीकाशः
आदित्यांतरतुल्यतेजस्कः समदृश्यतदृष्टः ॥ १२ ॥ स इति तदेव भूतं परामृश्यते ॥ १३ ॥